

پرسش درباره دین با شبهه ایجاد کردن در دین چه تفاوتی دارد؟

رئیس مرکز پاسخگویی به سؤالات دینی با تبیین تفاوت‌های پرسش و شبهه دینی، عوامل ایجاد شبهات را تشریح کرد و گفت: در عصری که عده‌ای برای شبهه‌افکنی تلاش می‌کنند بهترین رویکرد تسهیل ارتباط با متخصصین پاسخگویی به شبهات دینی و ارائه پاسخهای به روز است.

رئیس مرکز پاسخگویی به سؤالات دینی با تبیین تفاوت‌های پرسش و شبهه دینی، عوامل ایجاد شبهات را تشریح کرد و گفت: در عصری که عده‌ای برای شبهه‌افکنی تلاش می‌کنند بهترین رویکرد تسهیل ارتباط با متخصصین پاسخگویی به شبهات دینی و ارائه پاسخهای به روز است.

حجت الاسلام محمد سادات منصوری رئیس مرکز پاسخگویی به سؤالات دینی سازمان تبلیغات اسلامی درباره تفاوت میان پرسش و دینی و شبهه دینی اظهار داشت: شبهه یک سؤال است اما هر سؤالی شبهه نیست، برای مثال ممکن است فردی درباره شافعیان قیامت بپرسد که آن را می‌توان یک پرسش دینی دانست، اما ممکن است فردی سؤال کند که آیا شفاعت با عدالت سازگار است یا خیر که این امر مصداق شبهه است.

وی افزود: در واقع شبهه سؤالی است که برای انسان درگیری ذهنی ایجاد می‌کند و وی را چالش فکری می‌کشانند، پرسشی که افراد را به چالش درباره مسائل اصلی دینی می‌اندازد و موجب می‌شود که وی نتواند حق را از باطل تشخیص دهد را می‌توان شبهه تلقی کرد.

حجت الاسلام سادات منصوری در رابطه با علل و عوامل بروز شبهه در افراد گفت: ایمان و اعتقادات دینی معمولاً به امور نادیدنی و نامحسوس تعلق می‌گیرد و در قرآن کریم نیز آمده است یؤمنون بالغیب، یعنی با وجودی که نامحسوس است برخی به آن ایمان آورده‌اند. از آنجا که انسانها حس گرا هستند ما افرادی مادیکرا و حس گرا هستیم وقتی می‌خواهیم از حس پارا فراتر بگذاریم با مشکل رو به رو می‌شویم مگر اینکه به طریقی مؤمن به غیب شویم. ایمان به غیب از راه‌های مختلف حاصل می‌شود. ایمان ابتدایی پذیرش مسائل اولیه دینی را به همراه دارد.

وی اضافه کرد: اگر ایمان با عمل که مطابق با اعتقادات است همراه باشد تقویت شده و موجب می‌شود که فرد کمتر دچار تزلزل فکری و تردید شود؛ اما اگر به تدریج عمل فرد با ایمان وی فاصله گرفت، دچار ضعف ایمان و در نهایت تردید می‌شود. اصل شبهات دینی و تردید به ضعف ایمان در افراد باز می‌گردد.

رئیس مرکز پاسخگویی به سؤالات دینی گفت: افرادی که ایمان قوی دارند به نوع متفاوتی با شبهات رو به رو می‌شوند. آنها ابتدا به تفکر می‌پردازند و پس از آن به متخصص امر رجوع و تلاش می‌کنند این پرسش را برای خود رفع کنند. ایجاد شبهه برای این دسته افراد تنها به معنای جستجو برای گرفتن پاسخ صحیح است نه تزلزل.

رئیس مرکز پاسخگویی به شبهات دینی با تأکید بر اینکه ایجاد شک و تردید عمل مذموم است، در رابطه با بهترین شیوه پاسخگویی به شبهات دینی اظهار داشت: نمی‌توان در رابطه با این امر حکم قطعی داد. این امر بستگی به این دارد که فردی که دچار شبهه شده چه شخصیتی دارد. پاسخگویی به شبهات دینی نیازمند مقداری روانکاو و روانشناسی فردی است که دچار شبهه شده است؛ اما ارتباط مستمر با فردی که دچار شبهه شده از اهمیت بسیاری برخوردار است و به منظور تحقق این امر باید راه دسترسی کارشناسان با مردم تسهیل شود.

حجت الاسلام محمد سادات منصوری در رابطه با بسترسازی برای عدم بروز شبهات دینی گفت: در عصر ما شبکه‌های رسانه‌ای، در اینترنت و ماهواره‌ها برای افراد ایجاد سؤال می‌کنند. این درحالی است که فیلتر کردن دسترسی به این ابزارها تنها 10 درصد در عدم بروز شبهات مؤثر واقع می‌شوند، اما بهترین راهکار این است که باید به روشهایی متوسل شویم که به همان اندازه که شبهات در جامعه ایجاد می‌شود و شبهه پراکنی صورت می‌گیرد، دسترسی به پاسخهای مفید، علمی و به روز تسهیل شود.